

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + na čast sv. Anti

UTORAK – sv. *Toma Akvinski* – 7.30 + Ceglec Vladimir, Antonija i Andrija

SRIJEDA – 7.30 + Kenji Pavao, Štefanija, Vladimir i ob.

ČETVRTAK – 7.30 + Čajavec Ana god.

PETAK – sv. *Ivan Bosco* – 7.30 + na čast M. Božjoj

SUBOTA – 17.00 + *skupna sv. misa:*

+ Benčić Marijan; + Mišak Mijo i rodit.; + Špiranec Stjepan, Ivan i roditelji; + Hren Blaž i Anka; + obitelj Jajalo; + Mišak Gabrijela(ž) i Vjekoslav; + Mišak Danica god.; + Višnjić Ana god. Franjo i Novosel Stjepan; + Talan Katica god. i Magić Mišo; + Kosec Stjepan god. i Agata; + ob. Bakšaj, Živko i Milinović Josipa(ž); + Kosec Marija, ob. Kosec i Dukši; + Mišak Štefica i ob. Mišak; + Mikulić Josip, Risek Anka i Mirko; + Marijanović Mirko god.; + Vugrinec Danica i Stjepan, Višnjić Dragica i Petar; + Hrman Ivan god. i Franjica; + Skupnjak Franjica god. i Petar; + Hrman Martin, Marija i Jagica; + Makšan Justina god. i ob. Vlahović; + Milčevski Marija, ob. Plevnjak i Skupnjak August; + Skupnjak Barbara i ob. Conar; + Novosel Stanislav, Bogović Mijo i Marija; + Mišak Petar i rodit. Majcen; + Cikač Ilija, Štefanija i ob.; + Kosec Josip, Dragutin i Slava; + Lacko Ivan god. Marija i ob. Sačić; + rodit. Bodalec i Kraus i Vusić Vera; + Perši Josip; + Vugrinec Ivan; + Šilec Ana, roditelji i Horvatić Vladimir; + Pukšić Božidar god.; + Labaš Dražen; + Smodek Zvonko; + na čast M. Božjoj – na nakanu; + na čast M. Božjoj – zahvala za 50 godina braka

NEDJELJA – 4. NEDJELJA KROZ GODINU

7.30 – *župna*

9.30 + Hadrović Franjo god. i ob.

11.00 + Makšan Marija i Franjo i Dubovečak Ivan

Iduće nedjelje kod sve tri sv. mise biti će blagoslov svijeća. Svijeće ćete moći nabaviti na ulazu u crkvu. Prihod od prodaje svijeća ide za potrebe Caritas.

Ponedjeljak u 18.00 sastanak članova Župnog caritasa.

Župni vjeronauk – petak u 14.30 – prvopričesnici; 15.30 – firmanici

U subotu u 10.00 župni vjeronauk za sedme razrede!

Mješoviti zbor – proba u srijedu u 19.30

Dječji zbor – proba u nedjelju prije sv. mise

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
siječanj, 2020. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPNI LISTIĆ

Župa Majke Božje Snježne - Trnovec

Godina XII.

Broj 9 (582)

26. siječnja 202

3. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Iz 8, 23b – 9, 3

Psalam: Ps 27,1.4.13-14

Drugo čitanje: 1Kor 1,10-13.17

Evandjelje: Mt 4,12-23

Iz evanđelja po Ivanu (Mt 4,12-23)

Kad je Isus čuo da je Ivan predan, povuče se u Galileju. Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji: »Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska – narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.« Otada je Isus počeo propovijedati: »Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!« Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: »Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!« Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim. I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja – opsjednute, mjesečare, uzete – i on ih ozdravljaše. Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

S RIJEČJU BOŽJOM KROZ ŽIVOT

Treća nedjelja kroz godinu koja je pred nama donosi nam odlomak iz Matejeva evanđelja u kojem čitamo o završetku djelovanja Ivana Krstitelja i upoznajemo prve trenutke javnog djelovanja Isusa Krista. Isusova nastupna propovijed „Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!“ identična je onomu što je propovijedao Ivan Krstitelj označavajući tako kontinuitet i jedinstvo između njega i Ivana Krstitelja.

Isus svoj javni nastup nije započeo u Jeruzalemu i Judeji, nego u Galileji. Naime za razliku od „pravovjerne“ Judeje u „poganskoj“ Galileji žive pripadnici židovskog naroda izmiješani s drugim narodima i vjerama. I upravo tamo, među odbačenim pripadnicima svoga naroda Isus započinje svoje javno djelovanje, znakovito najavljujući da je „poslan izgubljenim sinovima“ Izraelskog naroda, a mogli bismo reći i svim narodima. Od prvog trenutka svog javnog djelovanja Isus je s onima na rubovima društva i njima donosi svjetlost života kroz poziv na obraćenje.

Nadalje evanđelje ove nedjelje progovara nam i o pozivu prvih učenika. Bili su to braća Šimun Petra i Andrija te Jakov Zebedejev i Ivan. Možemo si postaviti pitanje: zašto Isus poziva braću, što nam time poručuje? Kada bismo pogledali cijeli ovaj izabrani odlomak i pokušali pronaći neki zajednički nazivnik možda bi prava riječ bila jedinstvo. Najprije, odlazeći u pogansku Galileju među otpisane pripadnike svoga naroda Isus nam progovara o želji za jedinstvom u svojem narodu, jedinstvu koje je postojalo između njega i Ivana Krstitelja te jedinstvu koje želi među svojim učenicima: da svi budu međusobno braća i sestre.

Želju za jedinstvom svojih učenika Isus je najpotresnije i najjasnije izrekao i svojoj velikosvećeničkoj molitvi Ocu u kojoj on moli za jedinstvo svojih učenika svih vremena: „Ne molim samo za ove, nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: da svi budu jedno kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi...“ Na žalost gledajući povijest Crkve moramo priznati da u tome nismo uspjeli. No trebamo li od toga odustati? Nikada.

Ne odustaje ni Crkva koja se pridružuje ekumenskom pokretu i molitvi za jedinstvo kršćana koja svake godine traje od 18. do 25. siječnja. Ovogodišnja Molitvena osmina za jedinstvo kršćana ima geslo „Iskazivahu nam nsvakadašnje gostoljublje“. Polazeći od Pavlovog iskustva zadivljujuće gostoljubivosti i čovjekoljublja kojim su Pavao i ostali brodolomci dočekani na Malti ovih nas tjedan dana Crkva potiče na molitvu za jedinstvo, na njegovanje čovjekoljublja i gostoljublja naspram svih ljudi. Svi smo pozvani da se na svoj način, osobito kroz molitvu, pridružimo Isusovoj molitvi i želji za jedinstvom.

Anita Treščec

SVETAC TJEDNA

Sveti Toma, kojega Crkva slavi 28. siječnja, pripada svakako u red jednog od najvećih crkvenih umova. Rođen je 1225. u dvorcu Akvino u južnoj Italiji. Od malena je pokazivao veliku želju za znanjem, a završavajući visoke škole u Napulju upozna se s dominikanskim redom. Roditelji su se protivili da on kao plemićki sin stupi u prosjački red. Unatoč protivljenjima postao je dominikanac, a poglavari vidjevši njegove ogromne intelektualne sposobnosti šalju ga učenjaku svetom Albertu Velikom.

Već s 23 godine života sveti Toma je postao profesor. Predavao je u Parizu, Rimu i Napulju. Kraj sve svoje velike učenosti ostao je uvijek jednostavan, ponizan i bezazlen redovnik. U poniznosti je postojano odbijao sve ponudene mu crkvene časti. Njegov bistri duh dobro je shvatio da je poniznost evanđeoska krepost i da više vrijedi od sve učenosti, slave i počasti. Zato je uvijek htio ostati malen. Sveti Toma je napisao mnoštvo filozofskih i teoloških djela, a najslavnije mu je bez sumnje djelo Teološka suma u tri dijela u kojoj je sustavno obradio svu teologiju. Djelo je prevedeno na sve svjetske jezike te u teološkoj književnosti zauzima sve do danas jedinstven položaj. Sveti Toma je bio i mistik. Žarko je štovao Presveti Sakrament te o njemu ispjevao najljepše himne kao što su: “Hvali Sion Spasitelja”, “Klanjam ti se smjerno, tajni Bože naš”, “Usta moja uzdižite preslavnome tijelu glas”! Kad je jednom klečao pred raspelom, sam Spasitelj mu je progovorio: “Ti si o Meni tako lijepo pisao, što želiš kao nagradu?” – Svetac je odgovorio: “Samo Tebe, Gospodine!”

Sveti Toma je umro relativno mlad, u dobi od 49 godina. Bilo je to 7. ožujka 1274. Bio je tada na putu u Lyon na opći sabor, ali je klonuo i zaustavio se u samostanu Fossa Nouva kraj Rima i ondje preminuo. Relikvije su mu kasnije prenesene u Toulouse. Proglašen je svecem, a g. 1567. i crkvenim naučiteljem. Mnogi pape proslavili su ga svojim spisima, od kojih su najvažnije enciklike Leona XIII. Aeterni Patris i Pija XI. Studiorum duces. Crkva je svetog Tomu proglasila i zaštitnikom svojih škola i studenata. On je, doista, sjajan primjer svima onima koji se bave umnim radom. U Tajne vjere prodire se to dublje što je srce čistije. Njegov lik to najbolje svjedoči.

Svetog Tomu je uvijek resila i crkvenost, osjećaj za Crkvu. Svojim spisima on se zalagao za Svetu Rimsku Crkvu i njezinu glavu papu. Nju je branio protiv svih zabluda. Njegov prvi životopisac Vilim Tocco zapisao je: “Kako je za Crkvu bila korisna nauka evanđeoskog naučitelja ne samo za objavljivanje katoličke istine obaju Zavjeta, već i za suzbijanje naopakosti krivovjerja, pokazao je u svom milosrđu Bog na početku svoje učiteljske službe i kasnije.” Njegova su djela najsavršeniji izražaj katoličkog pravovjerja i skolastike. Ona su prava riznica katoličke nauke i to sa svih područja teologije. *bitno.net*